

הכל בגלל

הבוס

הרצח של רחל ויינבוים, שאירע בשבוע שעבר בתחנה המרכזית בתל אביב, היה המשכה של פרשת התקופה בחדר האמבטיה, שהתחילה לפני כחודשיים ("העולם הזה" 2207). החשוד ברצח, שלמה סימן טוב, שהיה ידידה של רחל במשך חמש שנים, הפתיע אז את רחל בנסיבות אינטימיות עם מעבירה, כפי שנקבע בבית הדין. כוודו אישי הושפנו מגלה סימן טוב ל"העולם הזה" מדוע רצח את רחל, מה היתה מערכת היחסים שזו עמה, ואיך הוא שופט את מעשיו כיום. סיפר שלמה סימן טוב:

עד עכשיו אני עדיין לא מסוגל לעכל את מה שקרה. אני מבולבל. כלילות אני לא מסוגל להרדם. אפילו כדורי שינה לא עוזרים לי.

זאת היתה טעות גורלית. לא התכוונתי לרצוח אותה. רק רציתי לדבר איתה. לשכנע אותה לחזור אלי. אבל רחל לא היתה מוכנה לשמוע לי. היא התייחסה אלי בזלזול. אמרה לי שתעשה לי סצנה ברחוב אם לא אניח לה. באותו רגע איבדתי את העשתונות ויריתי בה.

אני מתחרט על מה שעשיתי. לא תיכר ננתי את זה ולא חשבתי על זה לפני כן. זה בא בלי שתהיה לי שליטה על כך. אם

האקדה שיריתי בו היה נשק-שלל ש'לקחתי במלחמה. שרתי ביחידות קרביות. בגולני ובשיריון. האקדה הוזה היה בלי רישיון. היה לי עוד אקדה ברישיון. אבל אותו החרימה המיסטרה לפני חודשיים. אחרי שתקפתי את רחל והבוס שלה ב'אמבטיה.

אני לא יודע למה לקחתי אתי אקדה. הלכתי לפגוש את רחל כדי לדבר איתה. ידעתי שהיא מגיעה כל יום. אחרי העבודה, לקו 60 בתחנה המרכזית. כדי לחזור הביתה. חיכיתי לה שם במטרה לשכנע אותה לחזור אלי. מאז שרחל עזבה אותי. אחרי שתקפתי אותה. אני אדם אחר. אני לא יודע מה קורה לי. עד עכשיו אני לא מבין איך הרגתי אותה.

בלי בעיות

עם נשים

ה אהבה ביני לרחל היתה ממבט ראשון. הכרנו לפני חמש שנים בר' מועדון 77. אחרי שיצאנו במשך כחצי

לא התכוונתי לרצוח אותה. רק רציתי לשכנע אותה לחזור אלי

שנה, עברתי לגור בדירה שלה. היינו כמו בעל ואשה לכל דבר. היו בינינו סיכר סוכים, כמו אצל כל זוג, אבל תמיד הת' פייסנו.

רחל היתה כבר גרושה פעמיים והיו לה שני ילדים, את הגדול, בן 13, היא שלחה לפנימיה. הקטן, בן 9, היה אצלה. הייתי קשור אליו מאוד והתייחסתי אליו כמו אל בן אמיתי. ממש אהבתי אותו. היחס של רחל לילד היה איום. היא היתה צועקת עליו, גם כשלא היה אשם. אני תמיד הערתי לה על כך והגנתי על הילד.

אחרי שחינו תקופה ארוכה ביחד, הצעתי לה להתחתן. רציתי שתעשה לי ילד משלי. רחל טענה שהדירה לא מספיק גדולה בשביל להביא תינוק. לא היה לי כסף לקנות דירה יותר גדולה. אבל היא לא ויתרה. אמרה לי שקודם אראה לה חוזה של דירה חדשה, ואחרי כן היא תחתן איתי ותעשה לי ילד. זה קצת שבר אותי. זה היה תנאי שלא יכולתי לעמוד בו. אבל אמרתי לעצמי שאני אוהב אותה, וקיוויתי לטוב. היה לי חשוב מאד להביא ילד לעולם. אני כבר בן 41 ועדיין רווק. כל החברים

הבוס דוד בלאו, ראש אגף האירגון במרכז הקונצרן של סולל בונה. הנרצחת רחל ויינבוים היתה מזכירתו האישית במשך שבע שנים. בלאו, בן ה-55, נשוי ואב לבת ובן בוגרים.

היא לא היתה מקניטה אותי זה לא היה קורה. אבל חבל לי עליה. למרות מה שרחל היתה, ולמרות מה שהיא עשתה לי, אהבתי אותה. בלעדיה אין לי חיים.

במיסטרסה היחס אלי בסדר. הם מבינים באיזה מצב קשה אני נמצא ומתחשבים בי. אני משתף פעולה עם הוטרסים. הודיתי ברצח וסיפרתי להם בדיוק איך זה קרה. לא הסתרתי שום דבר.

החשוד

שלמה סימן טוב ירה, לפי העדויות שבידי המיסטרה, שתי יריות אקדה בראשה של רחל ויינבוים. אחרי שהתמוטטה, פתח חנות גרעין נים ליד קו אוטובוס מיספר 60 בתחנה המרכזית, הוסיף וירה בה עוד שלוש יריות.

דווקא כמה ימים אחרי שהיינו בראיון הייעוץ. היו כמה פעמים שבאתי לדירה והיה נדמה לי שהיה שם מישהו לפני. ביקשתי ממנה שתגלה לי את האמת. התחננתי בפניה. הוחרתי אותה שאם אני אתפוס אצלה מישהו, יהיו צרות. אבל היא הכחישה הכל. אמרה לי שלא אכניס לי שטויות לראש. הבטיחה לי שאני יכול לישון בשקט ולהיות בטוח שהיא רק שלי. ואז קרה מה שפחדתי והוחרתי אותה ממני. תפסתי אותה על-חם.

הגעתי לדירה, ושמעתי את רחל מדברת עם גבר וקול של מים זורמים. פרצתי פנימה, וראיתי את המחזה שעד עכשיו אני לא יכול לשכוח אותו. באמבטיה שכב גבר עירום, ורחל עמדה מעליו עירומה גם היא. לא יכולתי להשתלט על עצמי והתחלתי להשתולל. אני לא מבין למה היא עשתה לי את זה. עד עכשיו אני עוד שומע איך היא אמרה לי שאני יכול לישון בשקט, והנה מה שאני מוצא.

בהתחלה לא ידעתי מי הגבר. אבל כשר' השתוללתי היא צעקה לו לעזרה: "דויד!" דויד? תיכף הבנתי מי זה. היא עבדה בסולל בונה ותמיד דיברה על הבוס שלה, דויד בלאו, וקראה לו בשמו הפרטי. אמרתי לו: "אה, אתה דויד שרחל תמיד מדברת עליו?" הוא כל הזמן מילמל ואמר לי: "מה אתה רוצה ממני? לא עשיתי לה כלום."

איך הוא לא התבייש. שניהם עירומים באמבטיה והוא אמר שלא עשה כלום. אחר כך התברר לי שהוא בן 55. רחל היתה בת 34. הוא יכול היה להיות אבא שלה. היא היתה המזכירה האישית שלו במשך שבע שנים. אחרי המיקרה סיפרו לי שבסולל בונה ריכלו על היחסים ביניהם כבר הרבה זמן. כל הזמן הוזה היא אמרה לי שאני היחיד, ובינתיים הצמיחה לי קרניים עם הבוס.

עצרו אותי בחשד שתקפתי אותם. הם הכחישו שהיו להם יחסים, ושהיו עירומים באמבטיה. אבל השופט האמין לי. הוא קבע שתקפתי אותם. אחרי שתפסתי אותם בנסיבות אינטימיות, השופט גם אמר לי שהוא מציע לי לא לחזור אל אשה כזאת. הטעות שלי היתה שלא שמעתי בקולו. כשהשתחררתי מהמעצר דווקא לא רציתי

שלי כבר נשואים מזמן עם ילדים. זה היה חסר לי. הסברתי את זה לרחל ר' ביקשתי ממנה שתבין את מצבי. היא לא רצתה לשמוע. היום אני יודע מה היתה הסיבה.

היו לי הודמנויות רבות עד היום להת' חתן. אין לי בעייה עם נשים. תמיד היו לי בשפע. הסיבה היחידה שבגללה לא התחתנתי היו הורי. הייתי קשור מאד לאבני. כל זמן שהיה בחיים הייתי לידו. לא רציתי להתחתן ולעזוב אותו. כשאבא מת היתה לי מישהי שרציתי להתחתן איתה. אבל אמי ביקשה ממני להישאר על ידה. תמיד כשהעלתי את רעיון החתונה, היא ביקשה ממני לחכות עוד קצת. ככה עברו השנים. יש לי עוד אח שלא התחתן מאותה הסיבה. אחותי היא היחידה שהת' חתנה.

רחל היתה בשבילי משהו מיוחד. על האחרות הייתי מוכן לוותר, אבל אותה אהבתי. רציתי לבנות איתה חיים משות' פים. בגלל התנגדותה לחתונה, היו בינינו מריבות. היא הציעה שנלך לייעוץ לנישור. אין הבטיחה לי שאחרי שנקבל את הייעוץ נתחתן. למרות שלא התלהבתי מהרעיון, הסכמתי. הייתי מוכן לעשות הכל בשבילה. הלכנו לראיון ראשון באגודה לייעוץ נישואין. זאת היתה הפעם הראשונה והי'

רחל היתה בשבילי משהו מיוחד. אהבתי אותה ורציתי לבנות איתה את החיים

אחרונה שהיינו שם. ליותר מזה לא זכיתי להגיע. הייתי תמים והאמנתי לכל מה שרחל אמרה לי. אף פעם לא היו לי ספקות לגבי הנאמנות שלה אלי. התחלתי לחשוד